

РЕШЕНИЕ

№ 24450

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11669** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. Х., [дата на раждане] , гражданка на И., с ЛНЧ [ЕГН], против Заповед с рег. № 513з-12282 от 17.10.2025 г., издадена от Началника на Отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на Е. Х. (Е. К.) е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. по заявление с вх. № 103752/03.10.2025 г.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на оспорения акт по съображения, че изводите на органа са неправилни, актът е постановен при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Намира за безспорно, че преди изтичането на разрешения му срок, оспорващият е подал ново заявление с вх. № 103752 за удължаване срока на пребиваване на същото основание - чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ - представител на чуждестранно търговско представителство, регистрирано в БТПП, като е приложил към молбата си всички необходими документи, съгласно чл. 19 от ППЗЧРБ. Оспорва да е направена физическа проверка на точния адрес на търговското представителство.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. К., който в ход по същество претендира основателност на жалбата. Представя писмени бележки.

ОТВЕТНИКЪТ - началникът на Отдел Миграция - СДВР, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата. Счита, че не са налице посочените в нея основания за отмяна на адм. акт, поради което я намира за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София - град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите

и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 146 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното: В отдел "Миграция" - СДВР е подадено заявление с № 103752/03.10.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. от Е. Х., [дата на раждане] , гражданка на И.. Адм. орган е съобразил произнасянето на адм. акт с разпоредбата на чл. 24, ал.1, т. 6 от Закона за чужденците в Република Б. разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: (са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговскопромишлена палата търговско представителство в Република Б.; разрешение за продължително пребиваване могат да получат не повече от трима представители за всяко чуждестранно търговско, дружество; Българската търговско- промишлена палата своевременно уведомява дирекция "Миграция" при промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството). Към заявлението Е. Х. е приложила следните документи: Копие на страница със снимка на паспорт № U97768921, валиден до 14.08.2030 г.; Копие на страница със снимка на паспорт № Y53969735, валиден до 27.06.2026 г.; Копие на разрешително за пребиваване № RA0377387, издадено на 28.10.2024 г., валидно до 19.10.2025 г.; Удостоверение, издадено от българска банкова институция за наличие на финансови средства; Декларация за осигурено жилище на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]0; договор за наем за недвижим имот в [населено място], [жк], [жилищен адрес]0; Сертификат от Българската търговскопромишлена палата търговско представителство № 3981/09.10.2025 г. с адрес на представителството в Б., [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес]; полица за медицинска застраховка валидна до 19.10.2025 г.; полица за медицинска застраховка валидна до 19.10.2026 г.

В хода на разглеждане на заявлението Е. Х. е декларирала адрес на който живее при пребиваването си в страната, а именно [населено място], [жк], [жилищен адрес]0, а като адрес на търговско представителство, посочен в сертификата от БТПП е заявен адрес [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес]. За проверка на обстоятелствата дали живее на посочения адрес и наличието на дейност на представителство е извършена проверка. На 13.10.2025 г. около 14,00 ч. служители на отдел "Миграция" - СДВР са посетили адреса на който живее. На място са установили А. А. М. като при разговор с нея е заявила, че в жилището живее с майка си и двете си сестри. Това обстоятелство е потвърдено от съсед от ап. 39 и от домоуправителя.

След проверката на адреса за живеене е извършена проверка на адреса на представителството, посочен в сертификата, а именно [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес]. На място служителите от отдел "Миграция" - СДВР са установили счетоводна фирма с управител В. В., като същата е заявила, че при тях няма регистрирана такава фирма и не знае да има такава на етажа. Проведен е разговор и със домоуправителя на входа, която е съобщила, че не е информирана във входа да има регистрирана такава фирма. На входа няма информационна табела. Констатираното е обективизирано в становище рег. № 513р-110447 от 17.10.2025 г. /стр. 20/. Предвид на това, че във връзка със заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. Е. Х. е приложила Сертификат от Българската търговскопромишлена палата за търговско представителство № 3981/09.10.2025 г. с адрес на представителството в Б. - [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес] но при извършена физическа проверка на адреса на представителството е установено, че такова не се помещава, обосновавало извод адм. орган да приеме, че чужденецът е декларирал неверни данни, което е основание по подаденото

заявление да се издаде отказ от предоставяне право на пребиваване на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ (Отказва се издаване на разрешение за пребиваване ти продължаване на срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4. 6 -11, 14, 16, 19 - 23 и 26) във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23" предложение второ от ЗЧРБ.

Преписката съдържа подробно и мотивирано становище с рег. № 110447 от 17.10.2025 г. на ПИ в 02 гр- АОЧ-СЗМ до Началник на отдел "Миграция" СДВР. /стр. 20 относно установяване на факти и обстоятелства по чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ за търговски представител на чуждестранно търговско представителство "ДЕЖ С. М. Г. КО“, като подробно е изложил причините поради което е направил извод, че са налице факти и обстоятелства да се издаде отказ по чл. 26, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

С процесната Заповед рег. № 513з-12282 от 17.10.2025 г. на изпълняващия длъжността Началник на Отдел ". Миграция" - СДВР на Е. Х. е отказано да ѝ бъде предоставено право на продължително пребиваване по заявление № 103752/03.10.2025 г., връчен на 29.10.2025 г. С жалба от 30.10.2025 г., е оспорен по съдебен ред.

При така установените факти, Административен съд София-град, обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издаден от компетентен орган – началник отдел "Миграция" при СДВР, съгласно заповед № 513з-2396 от 24.03.2021 г., заповед № 513з-5977 от 19.05.2025 г. на директор СДВР(л.42 и сл.).

Административното производство е инициирано по заявление с № 103752/03.10.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. от Е. Х.. Оспорения отказ е издаден на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23, предложение второ от ЗЧРБ.

В конкретния случай е представен сертификат № 3981/09.10.2025 г. на БТПП, който удостоверява съществуването на Търговско представителство с наименование "ДЕЖ С. М. Г. КО“, като е посочен правен статут на търговското представителство неюриическо лице, без право на стопанска дейност, с адрес [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес] сфера на дейност производство.

В хода на административното производство е установено, че Е. Х. е депозирала заявление за продължаване правото на пребиваване в Република Б.. Жалбоподателят е декларираа адрес, на който живее в [населено място], [жк], [жилищен адрес]0. В сертификата от БТПП като адрес на търговско представителство е посочен адрес [населено място], ж.к. "Зона Б-5, [жилищен адрес].

С цел установяване достоверността на декларирания в сертификата от БТПП адрес на търговското представителство, на 13.10.2025 г. е била извършена проверка от служители на отдел "Миграция" - СДВР. Проверката е отразена в докладна записка № 513р-109255/15.10.2025 г. Докладната записка има характер на официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, като при липса на оспорване по реда на чл. 193 ГПК, се ползва с материална доказателствена сила досежно отразените в него обстоятелства. В този смисъл по делото не бяха събрани доказателства, които да оборват констатациите на административния орган в оспорвания акт.

В допълнение към горното, не са налице нарушения на чл. 35 от АПК, тъй като административният орган подробно е събрал и коментирал всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Търговското представителство е свързано с реално осъществяване на дейност, макар и нейният обем да не е от съществено значение, като това е едно от основанията за предоставяне на право на продължително пребиваване на територията на Р. Б. по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. Целта на пребиваването на чужд гражданин-търговски представител в страната е да спомага активно в осъществяването на дейност от дружеството, което представлява. При осъществяване на функциите си, представителят следва да има реално установена връзка с Република Б. именно във връзка с тези си функции. Търговското представителство е длъжно да има вписан адрес, който освен за осъществяване на срещи с клиенти, е и място на което следва да бъде възможно осъществяването на контакт и проверка от органите за контрол. В случая, въпреки че формално е представен сертификат за вписаните обстоятелства в БТПП, заявените от лицето – кандидат за получаване на разрешение за продължително пребиваване, обстоятелства са опровергани от събраните данни при извършената на 13.10.2025 г. проверка от служители на отдел "Миграция" СДВР, за което е изготвена Докладна записка рег. № 513р-109255/15.10.2025 г. до началника на отдел "Миграция" СДВР. Проверката на адреса, посочен за извършване на търговска дейност от търговското представителство, не потвърждава заявената от чужденеца информация, а установява липса на данни за реално осъществяване на дейност от страна на търговското представителство на адреса по регистрация в БТПП. От така посоченото, съдът приема, че заявените от чужденеца обстоятелства с оглед пребиваване и упражняване на търговска дейност не се потвърждават от събраните по делото доказателства. Макар формално да са изпълнени изискванията на закона, с оглед представените договори за наем и декларации-съгласие за ползване на имоти за жилищни и търговски нужди, заявеното от кандидата не отговаря на фактическите установявания по делото. Фиктивното изпълнение на въведените от законодателя изисквания посредством декларирането на неверни данни не съставлява изпълнение на материалноправните предпоставки на закона, изискуеми за издаването на разрешение за продължително пребиваване.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, в редакцията ѝ към датата на постановяване на отказа, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република Б., като тази регистрация се извършва след проверка и оценка на представени документи. Следва да се отбележи, че производството по регистрация на търговско представителство в БТПП и производството по предоставяне на право на продължително пребиване са две различни производства и всеки орган извършва собствена проверка. В производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната, административният орган на собствено основание извършва проверка на заявените от кандидата обстоятелства. Обстоятелството, че в БТПП е регистрирано търговско представителство, при извършване на всички необходими проверки, не означава, че кандидатът отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Сертификатът, удостоверяващ вписването, сам по себе си не води до задължително получаване на разрешение на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. В случая, от приобщените по делото доказателства, съдът достига до извода за привидно удостоверяване на адреса на търговското представителство, което е основание за отказ по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ.

В тази връзка са събрани сведения, че оспорващия не е ползвал адреса вписан като офис на търговското представителство и няма данни за извършвана дейност, поради което не може да се приеме, че същият осъществява дейност като търговски представител, поради което не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, на което основание е подадено заявлението за продължаване на правото на продължително пребиваване на Е. Х.. Следователно, по този начин са декларирани неверни данни. При извършените и описани по – горе проверки безспорно е

установено, че вписания адрес на търговското представителство е формално. В този смисъл се налага извода, че са декларирани неверни данни, поради което по отношение на него са налице предпоставките на чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ за постановяване на отказ за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б..

По изложените съображения и като е достигнал до извод за наличие на основание по чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, административният орган е постановил оспорения отказ при правилно приложение на закона. Общите разпоредби на чл. 6, ал. 1-5 от АПК уреждат принципа на съразмерност, като дават правна уредба на противоречието на между частен и обществен интерес. Принципно, административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона (чл. 4, ал. 1 от АПК), за целите, на основанията и по реда, установени от закона (чл. 4, ал. 2 от АПК), като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел (чл. 6, ал. 5 от АПК) и упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо (чл. 6, ал. 1 от АПК). Съотношението между общ и частен интерес е уредено в чл. 6, ал. 2 АПК, а именно административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от найнеобходимото за целта, за която актът се издава. ЗЧРБ урежда условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б., като по силата на чл. 4 от ЗЧРБ чужденците, които пребивават в Република Б., са длъжни да спазват законите и установения правов ред, да са лоялни към българската държава и да не уронват престижа и достойнството на българския народ. Декларирането на неверни данни относно възможността за реално пребиваване в Република Б. не съответства на правовия ред и възпрепятства упражняването на правомощията на службите за административен контрол на чужденците в РБ. Използването от тези служби правно основание за отказ за правото на продължително пребиваване е в съответствие с целта на специалния закон (ЗЧРБ). Липсват данни за засягане на права и законни интереси на чуждия гражданин в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на законовата цел при невъзможност за налагане на друга, по-лека мярка съобразно обществения интерес да не се допуска нарушаване на режима за пребиваване на чужденците в Република Б.. По изложените съображения обжалвания е в съответствие със законовата цел по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е довело до нарушаване правото на защита на оспорващия.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд, С. град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 66,47 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 71 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Х., [дата на раждане] , гражданка на И., с ЛНЧ [ЕГН], против Заповед с рег. № 513з-12282 от 17.10.2025 г., издадена от Началника на Отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на Е. Х. (Е. К.) е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в

Република Б. по заявление с вх. № 103752/03.10.2025 г.

ОСЪЖДА Е. Х., [дата на раждане] , гражданка на И., с ЛНЧ [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 66,47 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: